

fordelingsordninger. Området defineres fagligt (ved faggruppe) og geografisk (ved arbejdskraftsopland). Der vil være et element af skøn over denne afgrænsning, men den må ikke gøres snævrere end nødvendigt.

Det er ikke altid, at arbejdsløsheden for et således afgrænset område kan aflæses i statistikken. I så fald vil det bero på et skøn, om kravet er opfyldt. Men så længe den generelle arbejdsløshed er høj, vil kravet desværre være opfyldt i de fleste tilfælde.

Ad 3

Disse bestemmelser regulerer rådighedsforpligtelsen for deltagerne i arbejdsfordelingsordningen.

Der skal ved en arbejdsfordelingsordning, der sikrer beskæftigelsen for f.eks. 10 personer, foreligge mindst 10 frigørelsesattester. I de tilfælde, hvor arbejdsfordelingsordningen fører til nyansættelser, udstedes frigørelsesattesterne typisk til de nyansatte. I de tilfælde, hvor formålet er at undgå afskedigelser, udstedes de typisk til de sidst ansatte. Men bestemmelsen giver mulighed for at fordele frigørelsesattesterne til andre, såfremt de er indforstået hermed. Det afgørende er, at antallet af frigørelsesattester mindst svarer til det antal job, der er skabt henholdsvis bevarer gennem arbejdsfordelingsordningen.

Ad 4

Bestemmelsen skal sikre mod misbrug af arbejds-

fordelingsordninger kombineret med offentlige løntilskud.

Ad 5

Det er ikke hensigten at blokere for fornuftige arbejdsfordelingsordninger, der ikke passer ind i de rammer, der er angivet under punkterne 1-4. Derfor åbnes mulighed for, at arbejdsmarkedsrådet (i den region, arbejdspladsen tilhører) kan godkende, at deltagerne i andre arbejdsfordelingsordninger får dagpenge. En sådan godkendelse kan gøres tidsbegrænset.

Ad 6

Tvivlsspørgsmål vedrørende arbejdsfordelingsordninger afgøres af det regionale arbejdsmarkedsråd.

Det kan f.eks. dreje sig om, hvorvidt den relevante arbejdsløshed er over 3 pct., idet den officielle arbejdsløshedsstatistik typisk ikke vil være detaljeret nok.

Ad 7

Evalueringsgruppen skal løbende følge, i hvilket omfang denne arbejdsfordelingsmodel anvendes, bl.a. med henblik på, at der i efteråret 1996 kan fremsættes lovforslag om en forlængelse eller permanentgørelse af ordningen i en eller anden form, der kan træde i kraft den 1. januar 1997.